

Britten in Liezele

Een beetje teleurgesteld door de minimale opkomst van onze leden, vertrokken we zaterdag 7 april naar het Fort van Liezele.

Wel met enige omzwerving, maar het lukte ons toch er te geraken.

Het Thema van Liezele was "Britten in Liezele". Er waren échte Britten en pseudo-Britten.

We hadden verwacht dat er, gezien het Paasweekend, weinig bezoekers gingen zijn. Maar integendeel, de dreef leidend naar het Fort bleek goed vol te staan.

Een op wacht staande soldaat, groette ons met bittere ernst.

De ingang van het fort is werkelijk indrukwekkend. Vergeleken met onze ingang : is deze : proper, afgestoft, netjes, tot in de puntjes

Hier zit financiële slagkracht. Gesteund door allerlei officiële kanalen, kunnen zij, en terecht, het zich dan ook permitteren om van dit Fort iets te maken dat de moeite waard is om te bezoeken.

Niet dat het onze niet de moeite is, maar totaal niet vergelijkbaar. Wij

van SFB hebben toch ons best gedaan om Bornem in een véél beter licht te stellen. Elke reden was goed genoeg om van ons Fort een "wondermooi" Fort te maken.

De verschillende kamers ingericht als permanente musea, lokten menig toeschouwer en het nam wel wat tijd in beslag om alles goed te bezien en te bekijken. Nette kamers, lekker verwarmd, verzorgd tot in de detail.

Hier had je geen rubberen laarzen nodig om door de kamers en gangen te wandelen

Buiten het Fort was een heuse artillerie opgesteld. Met veel gevoel voor drama werden de kanonnen afgesteld en na een hele tijd, het leek wel een hele oorlog, werden ze één voor één afgevuurd. Met 'blanks' wel te verstaan. Er werd een deskundige uitleg gegeven door een Brits militair. Volgens onze evenementsverantwoordelijke mochten ze doen wat ze willen, maar ons Fort mochten ze niet beschieten.

Van daaruit gingen we richting mess, waar een heuse veldkeuken opgesteld stond. Indrukwekkend. De keuken werd met hout gestookt om de koffie en het eten daarop warm te houden. Het gaf wel een authentiek karakter aan het geheel.

Na een consummatie in de druk bezochte mess, terug richting huis. Het was een welgeslaagde namiddag op het Fort van Liezele.

Gidsen Kessel 2012

Op 15 april waren we voor de tweede maal in ons SFB-bestaan, paraat aan het Fort van Kessel. De gidsengroep van het Fort startte deze frisse zondag hun nieuw gidsenseizoen.

Zoals steeds zijn deze mensen vriendelijk, open en vooral ontvankelijk voor alle publiek.

We kregen een héél deskundige gids mee voor de rondleiding en we stonden allemaal geboeid te luisteren. We hadden de rondleiding al eens gehad, maar toch kwamen er weer andere details en anekdotes boven.

We waren gestart rond 15.00 h en al gauw was het 17.00 h. We hadden de gids dan ook bij het begin carte blanche gegeven voor zijn uitleg. Een carte die hij welwillend aannam.

De vorige keer in het Fort van Kessel waren ze juist begonnen met

opruimen van een ingestorte gang (inslag van een Dikke Bertha). Nu, twee jaar later, waren ze toch al iets verder. Blijkbaar gaat het niet zo vlot zoals ze graag hadden

gewild. Een fiets was er al gevonden De kluis waar ze zo desperaat naar op zoek zijn, blijft nog eventjes op zich wachten. Geen erg vinden we, weten we naar waar we kunnen uitkijken een volgende zitting op het Fort van Kessel.

Ook wel gesmaakt door ons was de maquette die gemaakt was van een WO I-loopgraaf. Het kwam ons bekend voor want de Duitse loopgraaf én het museum van Zonnebeke stonden model. Beiden reeds bezocht door de Voorzitter en de penningmeester.. De gelijkenis was treffend en tot in de details nauwkeurig nagemaakt. Proficiat voor Marnix, de maker ervan.

Het viel ons weeral op dat er veel belangstelling was. Gezinnen, jeugdbewegingen, groepen zoals de onze.... Forten blijken toch de mensen en

vooral de fantasie aan te spreken.

Door de deskundige uitleg van de gidsen waant ment zich al gauw een soldaat in WO I...

Het meest aangrijpende was wel het blazen van de Last Post door Marnix, de maquettebouwer. Klinkt toch altijd indrukwekkend niet. Dat intriest deuntje. Je moet al écht ongevoelig zijn, wil dit je haar niet ten berge doen rijzen....

Voor ons, het SFB, was het een geslaagde namiddag.

Fortengordel 2012

Koud, miezerig, ongezellig zo zou je zondag 5 mei kunnen omschrijven. Al heel vroeg waren we aanwezig in het Fort om onze troepenkamer klaar te maken voor de Fortenfietsengordel, waar we voor de eerste maal aan deelnamen.

De Provincie Antwerpen had ons uitgenodigd om ons steentje bij te dragen aan deze fietstocht.

Enfin, zo gezegd zo gedaan. Weer wat planning aan voorafgegaan en dit resulteerde in een leuk verkoopzaaltje met een kleine expositie.

Met wat panelen en een affichke links en rechts werd het SFB uit de doeken gedaan.

We probeerden eveneens zakjes snoep en een gezonde appel te slijten aan de deelnemende fietsers. 2,5 € voor een zakje ongezond zoet of zuur; een 0,5 € voor een gezonde appel.

Wie zou daar aan kunnen weerstaan, zou je je kunnen afvragen

Wel, je zou er van verschieten : er waren héél brave zielen die zulk een compassie met ons hadden, omdat we daar na een paar uurkes letterlijk verkleumd stonden, dat ze niet durfden te laten om ons wat te sponsoren. Tegen het einde van de dag hadden we dan ook al onze zakskes ondeugd en een aantal appels verkocht.

Degenen die zo lief waren om ons te passeren en ons te bezoeken, kregen een uitleg over hoe het SFB werkte. Een omstandige uiteenzetting over het titatenwerk van onze jongens.

In alle bescheidenheid : we kregen veel lof.

Ook wat kritiek, maar dat waren de malcontenten die ons vergeleken met andere Forten waar ze omstandige rondleidingen kregen.

Met een goed gericht antwoord en welgemikte commentaar hebben we hun dan ook diets gemaakt dat we een héél kleine VZW waren, met beperkt aantal medewerkers, dat we moesten roeien met de riemen die we hadden, we niet alle zondagen konden opendoen en dan ook nog eens rondleidingen geven.

De mensen die content moesten zijn, waren content, en de jongens werden dan ook geloofd voor hun inspanningen.

Links en rechts werden weer wat contacten gelegd, die hopelijk voor ons, positief zullen uitdraaien in de toekomst.

Op naar de volgende Fortenfietsengordel

FortDinner 2012

Verwachtingsvol. Hoopvol. Volle moed en courage. Maar vol stress. Zo waren we donderdag 24 mei begonnen aan de opkuis en voorbereidende werken voor ons 3de Fortdinner. Draai of keer het, het blijft altijd een avontuur op zich.

Donderdag : zaal opkuisen en alle rommel van de brouwer naar achter brengen.

Bij een glaasje prik alles nog eens doorgenomen op het terras van Patrick. Tactisch bespreken hoe alles verder moest verlopen. Het was immers héél goed weer aan het worden. Hoewel de gangen en de feestzaal vol damp hingen, hoopten we dat tegen zaterdag alles opgedroogd zou zijn.

Vrijdag : weerom present. Verder opkuisen en gedeeltelijk installeren van muziekinstallatie, verlichting en bar. Nog een glaasje prik bij Patrick om de dorst te lessen en navergadering te houden.

Naar huis en hopen dat we wat kunnen slapen.

Zaterdagochtend om 6 h paraat natuurlijk want taakspanning stak de kop op en allerlei doemscenario's waren in de loop van de nacht komen opduiken.

Lichtjes over ons theewater naar Bornem : met een volgeladen autoke.

Ons lievenheerke zal het geweten hebben dat het Fortdinner was, want heb hem 500 keer gevraagd dat het een geslaagde dag zou worden.

En dan : de opbouw ging goed, de sfeer was goed, het weer was goed en tegen 16.00 h waren we klaar. Fertig. Done. Prêt.

Nog één klein obstakel moesten we overwinnen : de traiteur had gezegd er om 16 h te zijn. Om half 5 was ik bijna alle frituren aan het afbellen om te vragen of zij, in geval van ramp, eventueel voor 117 man frietjes met toebehoren konden brengen

Om kwart voor 5 komt onze vriend Luc van de beenhouwerij aan en om half 6 konden onze eerste gasten eten. Ons publiek kwam graag en met veel goesting aan. Dronken hun apertiefke en gingen gemoedelijk aan tafel.

Tegen 19 h was de eerste shift volgestouwd en buiten tegen dat de tweede shift ook begon aan hun "diner".

Dames en heren, het was een prachtige avond. We hebben er van genoten dat jullie genoten.

Tegen 23 h konden we moe maar uiterst content het hekken sluiten om tegen zondagmorgen weerom op post te zijn om op te ruimen met, evidentierwijze, een nabespreking bij Patrick.

Efkes nu het weekend laten sudderen en indringen en dan op naar Fortdinner 4 ?